

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Το δυστύχημα. Ο μειραίς προσέλευεν. Ήπιας έσωθη όπως βέβαιοι έπινατο ή δις Διπλάρχου. Ο τραχυτισμός της Μίση Δανίκη. Ή ήμέρα της χρίσεως. Αγνώστη και χτυπητάρδη. Το φέρεμα της Σνίδες Διπλάρχου. Ένα όριστούργημα του. Οίκου «Cherub». Η όλης Μίσης κ' η φωτεινότερη τεύχη. Γιατί μάς φίνουντας ασχημές. Η ένειρωδής ωμφερή της Μίση Βέλγιουν. Η πέλα της Βέζινν νιά την έκεινη της. Πάντη την έπειτα.

— «Οὐος δας ἔλεγα λοιπὸν στὸ προηγούμενο φύλλο, ἐνώ μας ἔταιρον τὴν τανίν κ' ἐνό δ οὐ τὸ Βαῖδι μιῶθε, παροπαλλούταις μας στὸ Κονιό, Ἐσαφένα συνέβη κατὸ τὸ ἀπέστρωτο, καὶ τὸ τροφεύον· «Ἐνας ἀλό τοὺς μεγάλεστερον ἡτεστρωτος προβούτε, ποὺ κρεμάται ἀριστρῶν κανὸν πάπτε τὸ ξεφάνα, Σέργου αἵτ τίλλασθες τον κ' ἔπειτα στημένο, πάπτε τὸ ξεφάνα, Σέργου αἵτ τίλλασθες τον κ' ἔπειτα στημένο στὴ Μίς Δανία». Ἐπενδύστε η Μίς Δανία, ι καϊνένη, βρισούταν ἵγο τοῦτο καὶ εἶπε ὁ προβούτες τὴν τζέπτωση στὸν ώνο. Τὴν ἐπιλογήν της ἀρέπει καὶ τῆς προεξένος ὀδυνάρια ἐγράμματα...». Αν ἡ Μίς Δανία βρισούταν ἵγο δεξιώτερα, ὁ προβούτες μὰ τὴν ἰστόστον δίζογε ἄλλο, πατεῖ θα ἐκπέτε, ἐπάν τοις κεράμη της. (*) «Ηταν δὲ, ἃν ἀγαπάτε, ἔνας αἵ τοὺς μεγάλεστερον προβούτες τοῦ ἀτέλειας αὐτοῦ, τὸν πετε τζάλαδων κροῖσιν! Επίσης θὰ σκοτωνούμονται καὶ ἐγώ ἀνθρώπουσιν στὴ θέσι μας μηδεὶς πράγματος πάρει λίγες στημένες, γατὶ ὁ προβούτες ἐπεισ ἀχρίδιος τοῦ μερὸς διποτε.

»Τὸ πέδιον τοῦ ποδοβόλων ἐπρα-
ζάεται μέσα στὸ ἀπέλιν φρέσκο φασ-
ίν καὶ καρπό. Ἀνέβριψεν ἀμέσως ὅλον
ἐπάνω στὴ σχημή σήμωσαν ἀπὸ κάτω
τῆς Μία Λαζαρί, ποὺ είχεν μισθωτού-
μετε, καὶ ἔτοξεν ώρα φέρου μάτων να
της παράσηη τίς πρώτες βοηθείες κα-
ναν της δέσμη το τραυμα και τα γυγώ-
νατα....

» Φευσιά, μότερα ἀπὸ τὸ ἔ
απὸ ἡ κινηματογράφους στα
καὶ ματωθήκε μάλιστα τελείως
δέξεις μας βρισκόμαστε σὲ τέτοια
ἀπὸ τὴν ταραχή μας, ποὺ δήταν
τον γά της επινηματογράφους.

» Έγιν ονόμα κατηματογαμήθησα
δρόγεται, όπου έγινα πάλι Μίζ Ευρώ-
πα. Καί τότε ίδιος δταν πάλια στο ά-
τελέ, φρόντισα νά βρισκούμε δσα μπο-
ρδούμα πο αρρούλαγμένη από τους πού-
βολείς. Εντόπια η δέπειναί μοι αώτη ή-
ταν το μάνι διαφόρωσια καιβ' ίδιο το
διάστημα της παφωνής μου στο Πα-
ρισιν. «Ολος ο άλλος καώς πέμπε εύ-
χαρίστα και ποιή μήρηση τίς δραστέρες;
Ανανιστέσθε!»

» Έπι τέλοντ, ἔφτασε καὶ ἡ πέμπτη Φεβρουαρίου, ἡ ἡμέρα τοῦ διαγωνισμοῦ. Η μέρα τῆς κρίσεως. Η μέρα τῆς ἀγώνιας. Ἐπρόκειτο νὰ παρουσιαστοῦ-
με δύο ή Μίς στά μέλη τῆς Ἐπιτρο-
πῆς ντεκολτέ μὲ τουσάλετα χοροῦ. Ἐγώ για τὸ δικό μου φόρεμα είχα
πάτε στον Cherrui, ἐνῶ πάτε τοὺς φαραγγείτους ράφτες τὸν Παρ-
αιοῦ. Κ' ἡ φρήνεια εἶναι πάτε τὸ φόρεμά μου θατὸν τὸ ὠδανοῦσε ἀπ'-
δύα δύο φορεθῆναν στὸ διαγωνισμό. Ή κάτα μάλιστα, ποὺ φοροῦσα
πάτε τάνο, δεν πούτα κατέτεντονα.

» Τὸ φρεσίμω μου ἡταν ἀπὸ λαὶ τοικῷ, ἔτο δηλαδὴ διστε νὰ κοιλάνῃ ἐντελῶς στὸ σῶμα, σὰν μαγοῦ, καὶ νὰ δείχνῃ διάβολος τῆς φρεσίμως· Ἀπὸ τοὺς δώμας συγκραυτῶν μὲ δύο πυράντες γιὰ νὰ μένῃ γυμνὸ δύο τὸ ντεκόλτε καὶ τὰ μωράτσα. Κάτω ἡταν μασφοῦ, ἀλλὰ στὸ πλαίσιον γιώρτα ν' ἀσίνη τὴν γάμτα νὰ διακρίνεται, γιατὶ τὰ δώματα πόδια ἐθεωροῦνται ὅτι ἐντατὸ πάντα καιρούταντα προσδότα στὸ διαγω-

* Τα θαυμάτων πήρε πόρευσα Σταύρος Λαζαρίδης στην Σκηνή πέρα

ιεπιτομέριον τοῦ ἥπατος σοφά μελετημένην. "Οταν τὸ ἔβαλα στὸ διαγωνισμό, δὲν φύσεις ἀπὸ μέσον τίσουσε ἀπολέτως. Γ' αὐτὸν ἔχουν τόσα
ακαδημαϊκά ἐπάνω ποιούς. Ἐγνοεῖται ὅμοιος ὅτι δὲν ἔμενε δῆλη τὴν ὅμη ἔτοι.
Εἶτα καὶ τὴν κάπιτα ποὺ τὴν ἔφοργχη ἀπὸ πάνω ποιεῖ καὶ μὲν οὐτέποτε
σφεδῶν ὄλλοτερον....

"Η πάτα ήταν από το ίδιο θέασμα. "Ειπατε με τούς αυτούς τους απόκριντοι πεισμώνος κ' ήταν σοφηγόν ποντά στον γιανά, σηματίζοντας ένα πλήθος μπαρόγον. Φωνήτης ήταν δούσια δύναμη πίνει κανείς δευτερεύοντας ωδόπληρος μέσα σ' αέτη. Μά δινει περιεσπότερη χάρη όπως στην γηγενεία πόνο στον ένα ώπο κι η μια της άλογη σέρνεται σχεδόν στη γη..."

» Πρίν διως σας δημηγόλε τά τοι
διεργατισμού, πρέπει νό σας πώ μεριδια-
πραγματα καν για τις αλλε Μίζες, ω-
τις έπειτα συναγενιστήρα. Τόν αντι-
τύλων μου απόντων δημιουργικά βί-
βαια πάντοι φωτογραφίες στις οποί-
νιδες. Μα δέ πάροντας η φωτογραφία
της, γιατί δεν άποδιναντα πιπέτε. Η πε-
ισσοτερες από τις νέες απές ίσων
ομοιότατες. Κι' διως φωναντα στις
φωτογραφία τους, εντελώς άνωστες,
κοιτάζοντας μαζίταν... απήχησε... Για-
τι πότε νά άποδιναντα η φωτογραφία των
δύομά ζεψαντα, το θαυματο δέρμα
της έψεψαν τον ματιόν, το χαμόγελο
της γάρ ποι είχαν ή περισσότερες από
τις συναγενιστήρες μου;

» Η Μίς Βέλγιον, π. χ., ήταν πρω^{τη}
ματική καλλίνοιχη. Ήταν τόπος φύσεων
και δροσερών, είχε το πόδι όματα γρούματων
και τέτοια τομερόφους και απαλό δέρμα
που έλεγε κανείς πάνω που θέλει
Είχε έπιστρεψε πατέρανθη μαλλιά που ή
φινάνσα σφραγίδων ώς τους διώνοις της και
διαμάσια εξαιρετικά μάτια. Είχε
διαμάσια και γενικά ήταν ένας τύπος
τερψιγούν διαμορφώτης. Στην έγραφη
των ματιών και στις κινήσεις, θυμάνι-
κον τη Γρεβέτα Γκάρμπου και για αιδοί-
νοςτρούς έξαρστα. Δεν ήταν μηδενίς διά-
λος συμπαθητική σε μας τις άλλες. Εί-
χε ένα ύφος ιντερστικού, σαν νά μί-
λον λογάριάς καθδύον. Σάς έζω πει
ὅτι κατοικούσε και πρώτη ώραν ήτο τό^{τα}
διαγωνισμού, στο ξενοδοχείο «Κλάρτη»,
που ήταν προσωπισμένο για την Μίς
Ελβετία, ένα θέατρο ή η Μίλες Μίσς καθό-
τερο στην πλατεία της Ορεστιάδας.

» Γενικὰ φαινόταν σὸν νῦ ήταν βεβαία γάρ τὴν ἐκλογὴν της, καὶ αὐτὸ τὸ ἔδειχνε σὲ τέτοιο σῆμεῖο, ποὺ ὅλες ἡ ἄλλες Μίσσει εἰχαν καταγγακτήσει μαζί της.

»Η μητέρα μάλιστα της Μίς Γιουνγκούλανιάς ἔλεγε πώς δὲν επρεπε νὰ λάθουμε καθόδη μέρος στέν διαγωνισμό, εἰς ἐνδειξιν διαμαρτυρίας. «Εννοεῖται δημος πώς καὶ μαρτυρούμε νὰ κάνουμε ἔνα τέτοιο πρόγυμνα. Θὰ ήταν ἑκουσιονικό.

» Τί είς θέλετε φέτος;

"Οταν έγινε τελος διαγωνισμός και έπειτα, τη λιτήρηση κατάκριση την πατρούμα, την Μίσ Βέλγιον. "Ηταν τόσο θεβαία για την έπιτυχία της, ώστε η ελδησί της ματωτικίας της της ήθελε σαν κεραυνός και από τη μεγάλη ταρακή της λιποθύμησε! "Υστερό δικαιούσε και ήθελε και με φίλησε καὶ μὲ συνεχόν για την Ελλογή...
...

(*) Τό δυστύχημα αύτό ἀνεγράφη στὰ 'Αθηναϊκά φύλλα. 'Η Μις Ευ-
ρώπη νομίζει πώς δὲν ἐτέλεγραφήθη στὴν 'Αθήνα γιατὶ δὲν εἶδε τῶνς ἐφ-
μερίδες τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια